

[Oluf Pedersen.]

gøre for vort lovforslag i forhold til kommissionens udkast og regeringens forslag.

Grundskyldskommissionens forslag byggede på det retsgrundlag, at jordrenten er skabt i fællesskab og ikke er en frugt af ejers og brugers egen indsats. Derfor bør hele jordrenten, som fuld grundskyld, tilfalde det samfund, der skaber den.

De to lovforslag hviler begge på det samme sikre retsgrundlag; men medens vort forslag yderligere udbygger denne ret, kan det siges, at regeringens lovforslag er noget afbleget.

Alle tre forslag er bygget på, at der udover den bestående grundskyld med dens eventuelle stigning yderligere pålignes en afgift på 4 pct. årlig til staten. Det er de samme regler, som gælder for de i dag bestående jordrentebur. Det er derfor en form for fuld grundskyld, der har bestået sin prøve, men det forudsætter dog en rigtig vurdering og skattelettelse.

Det undrer mig, at medlemmer af dette høje ting, som endda selv har stemt for denne lov, kan mene, at allerede den nuværende almindelige grundskyld er fuld grundskyld eller endda mere.

Vel er det rigtigt, at der svares helt op til 10 pct. årlig af den ansatte værdi, men jordværdien er ansat under hensyntagen til selve den offentlige byrde, der jo også påvirker den pris, som en fornuftig køber vil give for jorden.

I modsætning hertil skal den nye afgift ligesom jordrenten, der svares i dag, og den særlige grundstigningsskyld ikke medregnes til nedsættelse af vurderingsbeløbet. Ved køb fragår den i udbetalingen som en del af selve købesummen ligesom andre prioriteter, der overtages.

Begge de to her foreliggende lovforslag åbner mulighed for udvidelse af den kommunale grundskyld, hvis kommunalbestyrelserne ønsker det. Regeringens forslag — og her må også lovforslaget om kommunale ejendomsskatter, der fremsættes i oktober, tages i betragtning — bygger på skattekommissionens forslag, medens vort bygger på grundskyldskommissionens, som jeg synes bedst om, selvom begge er brugbare.

Både grundskyldskommissionen og skattekommissionen foreslog bygningsskatterne

afviklet; vi satte ind for at begynde straks, og heri falder de to foreliggende lovforslag sammen. Betydningsfuldt er det, at al nybygning fritages.

Vi tillægger denne udvidelse af den kommunale grundskyld stor betydning; her vil den være fast knyttet til en skattenedsættelse. Og vi overlader trygt afgørelsen til det kommunale selvstyre. Vi har også set, at kommunale myndigheder trods de partipolitiske angreb har holdt fast ved ligningen på fast ejendom og modsat sig, at jordværdien blev frigivet til salg og prioritering. Den jævne mand finder ingen rimelighed i at give den mand, der driver sin ejendom slet, belønning i form af skattenedsættelse, lige så lidt som han vil straffe husmanden med den intensive drift for at begunstige storlandbruget.

Forøvrigt er der selv i byerne forståelse af grundskyldens betydning; det så vi, da den konservative leder her i tinget i sin kommune — „det var på Frederiksberg“ — gik ind for øget grundskyld.

På lang sigt er det således, at når grundskylden afløser de varefordyrende indirekte skatter, der såvel som direkte skatter på indkomst som bekendt indgår i pristallet, vil der med skattenedsættelsen ske en nedgang i de offentlige udgifter, som giver nye muligheder for skattenedsættelse.

Jeg skønner, at grundskylden derfor afskaffer skatter med det dobbelte af sit beløb — ja, hvis den bruges til afskaffelse af tolden, der virker ekstra varefordyrende, vil der endda blive tale om en tredobling. Jeg har hørt, at man i den sidste tid har drøftet tekstiltolden, og hvad man skal gøre med de 30 mill. kr., som staten vil få. Jeg gør opmærksom på, at man må regne med, at tekstiltolden vil skabe varefordyrelse, så at de offentlige udgifter stiger med 60 mill. kr.; slutresultatet bliver således ikke et overskud på 30 mill. kr., men et underskud, som skal dækkes, og der bliver altså ikke tale om nogen nedsættelse.

Lettes derimod ejendomsskatterne, vil ejendomspriserne stige, det giver højere priser, større gæld og flere renter, som nok kan gavne de gamle, der sælger, men bliver til dobbelt byrde for de unge, herunder deres egne børn. Derfor kaldte jeg sidste forår venstres forslag om at flytte amts-